

type af opgaver inden for sundhedsvæsenet forventer man udliciteret.

Spørgsmålet er jo snarere: Når nu det ikke er et udliciteringsprojekt, hvorfor så denne optagethed af at sørge for, at det bliver sat på dagsordenen? Har man ikke tillid til, at det bliver drøftet hos de folkevalgte, der er der, hvordan de kan løse opgaven på den bedst mulige måde?

Kl. 17.45

Hvorfor skal den meget omtalte tillid, vi har hørt Venstrefolk udtrykke til de valgte hele dagen i dag, rammes ind af, at man *skal* drøfte disse ting, at man *skal* have dette sat på dagsordenen? Er det, fordi de ikke selv kan magte opgaven derude?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jo, jeg tror bestemt, at de kan magte opgaven derude, og vi har jo ikke et ønske om, at der skal ske en øget udlicitering. Men vi har et ønske om, at opgaverne løses godt og effektivt, og vi har ikke spor imod, at der findes alternativer til den problemløsning, der foregår i øjeblikket.

For os er det som sagt ikke et udliciteringsprojekt, men er der en mulighed for, at opgaven løses bedre og billigere, synes jeg, man skal overveje det. Jeg er fuldstændig sikker på, at de nye, som vælges til regionsråd og til kommunalbestyrelserne, jo selv vil kunne vurdere, hvorvidt et projekt løses bedst i offentligt eller privat regi. Så jeg kan ikke se, at der er noget i vejen med, at man prøver at oplyse sig om, hvordan det ser ud med alternativer. Det er dog en ganske fornuftig måde at angribe en stor driftsopgave på.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så siger vi tak til den konservative ordfører. Og så går vi til den radikale ordfører, fru Margrethe Vestager.

Og jeg kan sige, det er min agt, at vi efter den radikale ordfører holder en aftenpause af forventelig en halv times varighed.

Margrethe Vestager (RV):

Vi er nu nået til de lovforslag, der stadig væk udmønter den del af den geografiske eller landskabsmæssige kommunalstrukturreform, der medfører nedlæggelse af amterne og oprettelse af regionerne. Det er stadig væk en tre i én-reform. Vi er stadig væk ved den første del, egentlig den landskabsmæssige reform, men vi er dog

begyndt at æde os ind på det, som er substansen.

Lad det være sagt straks: Forslagene lever ikke op til de radikale principper for en strukturreform. Vi havde nok ønsket større amter, og kald dem for vores skyld gerne regioner, men vi havde ikke ønsket amternes nedlæggelse med henblik på at erstatte dem med den nyskabelse, som regeringens regioner er.

Vi har som sagt under behandlingen af lovforslag L 68 og L 69 en række principper, som har været vores udgangspunkt for de forhandlinger, vi har haft med regeringen om strukturreformen, og jeg skal ikke gentage dem her.

Samlet set kan man sige, at fokus har været den faglige og økonomiske bæredygtighed i løsningen set med borgernes øjne, så man får den bedst mulige opgaveløsning i et fagligt og økonomisk bæredygtigt regi. Og det leder os jo til, at det ikke er strukturen, der skal betinge, hvordan opgaver løses, men de krav, som opgaverne stiller i forhold til faglighed, organisering, finansiering og befolkningsgrundlag.

Derfor er vores udgangspunkt heller ikke amternes nedlæggelse, men en bedre løsning af opgaverne, så enkel og så ubureaukratisk som muligt i den bedst mulige kvalitet.

Dermed jo også sagt, at vi er optagede af ideen om at have tre niveauer, ikke som en fiks idé, ikke som en ideologi, men som et redskab til opgavernes løsning. Kommuner, større regioner og staten – tre niveauer, alle kendetegnede ved at være ledede af direkte folkevalgte politikere med ret til at udskrive skat, med pligt til at tage ansvar for opgavernes løsning.

Hvis man ser på vores principper hver for sig, og jeg skal kun trække nogle enkelte af dem op, må man sige, at princippet om, at den offentlige sektor skal være enkel og gennemskuelig, bestemt ikke hjælpes af den måde, man har valgt at organisere regionerne på, tværtimod. Både deres finansiering og deres opgaveløsning synes kompliceret og uigennemskuelig.

For det andet: Opgaverne skal løses bedst muligt så tæt som muligt på borgerne, så længe det fagligt og sagligt giver mening i forhold til kvaliteten af opgaveløsningen. Heller ikke dér holder reformen. En række trækkes ind under statslig overvågning, og det er meget tydeligt, at der er et næsten fuldstændigt fravær af tillid til, at man faktisk ønsker at tage ansvaret på sig i den regionale opgaveløsning. Dermed også sagt, at princippet om, at kompetence og økonomisk ansvar skal følges ad, brydes.